

АРАБ ТИЛИНДЕГИ ЭТИШТИН БАПТАРЫ 2-макала

V бап **تَعَلَّلَ**

II бапка өздүк мамилени билдирген «**та-**» префиксинин жардамы менен уюшулат. Бул баптагы этиштердин учур чак формасы төмөндөгүчө уюшулат: этиштин алдына (**y**) даммалуу префикс коюулуп, аяккы уңгудан мурун келген уңгуда үнсүз тамгасы өзгөрбөйт, этиштин аягына учур чактын чакчылы (**y**) келет: **تَعَلَّلْتُ** (*йатакалладу*) «мойнуна тагынат, (ал) тагынууда»,

Бул бапта келген этиштер бир нече маанилерди берет:

1. Эң негизги мааниси – кайтма, өздүк мамиле, атап айтканда:

а) кыймыл-аракеттин субъектиге багытталганы.

Мисалы:

تَعَلَّلْتُ (*такаллада*) «мойнуна (өзүнүн) тагынуу, асынуу (кылыч, мончок ж.б.)» – **قَلَّلْتُ** (*каллада*) «(бирөөнүн) мойнуна тагуу, асуу», учур чак формасы – **تَعَلَّلْتُ** (*йатакалладу*) «мойнуна тагынат, (ал) тагынууда».

б) II бапта кыймылды жарыялоо (кимдир-бирөөнү бир нерсеге теңдеп жарыялоо) маанисин билдирсе, бул бапта ошолор өздүк мамилеге айланат.

Мисалы:

تَكَبَّرْتُ (*такаббара*) «текеберленүү (өзүн текебер саноо (ал текеберленди))» – **كَبَّرْتُ** (*каббара*) «бирөөнү текебер санады, учур чак формасы – **تَكَبَّرْتُ** (*йатакаббару*) «өзүн-өзү текебер санап жатат, (ал) текеберленүүдө».

в) өзүнө кандайыр бир жоопкерчиликти, же сыпатты кабыл алуу маанини билдирип калат.

Мисалы:

تَوَلَّى (*тауалла*) «башкаруу жоопкерчиликти моюнга алуу» – **وَلَّى** (*увалла*) «башкаруу жоопкерчилигин бирөөгө тапшыруу, учур чак формасы – **تَوَلَّى** (*йатауаллау*) «башкаруу жоопкерчилигин мойнуна алып жатат, алууда».

2. II бапта келген кыймыл-аракетти жай, созулуп өтүшүн билдирет.

Мисалы:

تَجَرَّعَ (*тажарраа*) «сууну уртам-уртам менен, акырын ичти» – جَرَّعَ (*жарраа*) «суу ичти», учур чак формасы – يَتَجَرَّعُ (*йатажарраау*) «уртам-уртам менен, акырын суу ичип жатат, (ал) ичүүдө».

VI бап فَعَّلَ

III бапка өздүк мамилени билдирген *та-* префиксинин улануусунун жардамы менен уюшулуп, кош мамилени билдирип калат. Бул баптагы этиштердин учур чак формасы төмөндөгүчө уюшулат: этиштин алдына (**y**) даммалуу префикс эмес, а (**a**) фатхалуу префикс коюлуп, аяккы унгудан мурун келген унгу үнсүз тамгасы эч кандай өзгөрүүгө дуушар болбойт, этиштин аягына учур чактын чакчылы (**y**) келет: يَكْتَابُ (*йатакаатабу*) «кат жазышып жатат, (ал) кат жазышууда».

Бул бапта келген этиштер бир нече маанилерди берет:

1. Эң негизги мааниси – кош мамиле, тагыраак айтканда, кыймыл-аракет бир эмес, бир нече субъекти тарабынан аткарылганын билдирет.

Мисалы:

يَكْتَابُ (*такаатаба*) «кат жазышты (бири-бири менен)» – كَاتَبَ (*каатаба*) «(кат жазды)», учур чак формасы – يَتَكْتَابُ (*йатакаатабу*) «кат жазышып жатат, (ал) кат жазышууда».

2. «Бир нерсе өндүү болуу, сыңары» маанисин билдирет.

Мисалы:

تَمَاتَ (*тамаавата*) «өлүмүш болду» – مَاتَ (*мата*) «өлдү», учур чак формасы – يَمَاتُ (*йутамаавату*) «өлүмүш болуп жатат».

يَمَارِضُ (*тамаарада*) «оорулуу сыяктуу болду» – مَرِضَ (*марида*) «ооруду», учур чак формасы – يَمَارِضُ (*йатамаариду*) «оорулуу сыяктуу жүрөт».

VII бап فَعَّلَ

I бапка *ин-* префиксинин уланышынын жардамы менен уюшулуп, өздүк мамилени билдирип калат. Бул баптагы этиштердин учур чак формасы төмөндөгүчө уюшулат: этиштин алдына (**a**) фатхалуу префикс коюлуп, аяккы унгудан мурун келген унгу үнсүз тамгасы (**и**) касрага айланып, этиштин аягына учур чактын чакчылы (**y**) келет: يَنْفَرِدُ (*йанфариду*) «(өзүн) жалгыз тутуп (обочолонуп) жатат, (өзүн) жалгыз тутууда».

Бул бапта келген этиштер бир нече маанилерди берет:

1. Эң негизги мааниси – өздүк мамиле (туяк ыңгайга өтүп кетет).

Мисалы:

يَنْفَرِدُ (*инфарада*) «(өзүн) жалгыз тутуу, башкалардан бөлүнүп өзүнчө болуу» – فَرَدَ (*фарада*) «(жалгыз болуу)», учур чак формасы – يَنْفَرِدُ (*йанфариду*) «(өзүн) жалгыз тутуп жатат, (өзүн) жалгыз тутууда».

2. «Туяк ыңгайдын маанисин билдирет.

Мисалы:

يَنْكَسِرُ (*инкасара*) «сынды» – كَسَرَ (*касара*) «сындырды», учур чак формасы – يَنْكَسِرُ (*йанкасиру*) «сынып жатат».

VIII бап فَعَّلَ

I бапка *та-* префиксинин уланышы менен жасалып, бирок кошулуу жолунда ал инфикске айланат да, биринчи унгунын ордун ээлейт. يَجْتَمِعُ (*ижтамаага*) «(чогулуу) чогулду», учур чак формасы – يَجْتَمِعُ (*йажтамиау*) «(чогулуп жатат)»

1. Эң негизги мааниси – өздүк мамиле (кыймылдын субъектинин өзүнө багытталганын билдирет).

Мисалы:

يَجْتَمِعُ (*ижтамаага*) «(чогулуу) чогулду» – جَمَعَ (*жамаага*) «(чогултуу)», учур чак формасы – يَجْتَمِعُ (*йажтамиау*) «(чогулуп жатат)».

2. «Субъект үчүн жасалган кыймылды билдирет.

Мисалы:

يَقْتَطِفُ (*иктатафа*) «өзүнө алма, мөмө үзүп алуу» – قَطَفَ (*катара*) «мөмө үзүү», учур чак формасы – يَقْتَطِفُ (*йактатифу*) «үзүп жатат».

IX бап اِفْعَلٌ

Бул бап унгунын үчүнчү үнсүз тамгасынын катарлаш болуп (эки тамгага айлануу жолу менен) жана биринчи унгунын алдына **а** (*алиф*) **и**-менен айтылуу жолу менен уюшулат (*ифағлла*). Мааниси жагынан бул бап өзгөчө орунда ээлейт. اِفْعَلٌ (*афалу*) моделинде келген, түс, же мүчө айыптарын жана ошол түстөрдүн жаралышы, ошол сыпаттарга ээ болуусун билдирген сын атоочтор менен байланышта болот.

Мисалы:

اِحْمَرُّ (*ихмарра*) «кызаруу (ал кызарды) – اِحْمَرُّ (*ахмару*) «кызыл» (сын атооч), I бапта حَمِرٌ (*хамира*) «жини келип кызарып кетүү, жинденүү», II бапта حَمْرٌ (*хаммара*) кызыл менен жазуу, кызыл белги коюу, учур чак формасы يَحْمَرُّ (*йахмарру*) «кызарып жатат».

اِسْوَدُّ (*исвадда*) «караюу (ал карарды) – اِسْوَدُّ (*асваду*) «кара» (сын атооч), I бапта سَوَدٌ (*савида*) «кара болуу», II бапта سَوَدٌ (*саввада*) кара менен жазуу, кара белги коюу, карартуу, учур чак формасы يَسْوَدُّ (*йасвадду*) «карайгып жатат».

اِحْدَبُ (*ихдабба*) «бүкүрөйүп калуу» – اِحْدَبُ (*ахдабу*) «бүкүр» (сын атооч), I бапта حَدَبٌ (*хадиба*) «бүкүр болуу, ийилген», учур чак формасы يَحْدَبُ (*йахдаббу*) «бүкүрөйүп жатат», келер чак формасы – سَيَحْدَبُ (*сайахдабу*) «бүкүрөйт», буйрук ыңгай формасы – اِحْدَبْ (*ихдабба*) «бүкүрөй».

X бап اِسْتَفْعَلُ

I бапка *иста*- префиксинин жана **и** менен келген «уасылдык алифтин» кошулушунун жардамы менен уюшулат. Учур чак формасы төмөндөгүчө уюшулат: биринчи (**и**) префикс (**йа**) префиксине айланат, акыркы унгундан мурун келген унгу үнсүз (**и**) касралуу болот, аягына учур чактык (**у**) чакчыл жалганат: اِسْتَفْعَلُ (*йастаслиму*) «моюн сунуп жатат».

Бул бапта келген этиштердин берген маанилери:

1. Эң негизги мааниси – IV баптын өздүк мамилесин билдирет.

Дагы эскерте кетчү нерсе, өздүк мамилени билдирген баптардын ичинен араб тилинде ушул баптан уюшулган модель (форма) көбүрөөк колдонулат жана кеңири таркалган.

Мисалы:

اِسْتَسْلِمُ (*истаслама*) «моюн сунуу, багынуу» – اِسْتَسْلِمُ IV бап (*аслама*) «бирөөгө берип жиберүү», учур чак формасы – يَسْتَسْلِمُ (*йастаслиму*) «моюн сунуп жатат».

2. «Бир нерсени өзү үчүн жасагандык» маанисин билдирет.

Мисалы:

اِسْتَخْرَجُ (*истахража*) «өзүнө бир нерсе чыгаруу аракетин менен чыгаруу» – اَخْرَجَ (*хаража*) «чыгаруу», учур чак формасы – يَسْتَخْرِجُ (*йастахрижу*) «чыгарып жатат».

3. Атоочтон жасалган этиштерден «бирөөнү бир милдетке дайындоо» маанисин билдирет. **Мисалы:**

اِسْتَخْلَفَ (*истахлафа*) «өзүнүн орун басары кылып дайындоо» – اَخْلَفَ، خَلِيفَةً (*халафун*), (*халифа*) «орун басар», учур чак формасы – يَسْتَخْلِفُ (*йастахлафу*) «орун басар кылып дайындап жатат».

4. Көбүнчө «I бапта келген кыймыл-аракеттерди субъектинин пайдасына орундалуусун сурануу, же ошого жетүү» маанисин билдирет. **Мисалы:**

اِسْتَغْفَرَ (*истагфара*) «кечирим суроо» – غَفَرَ (*гафара*) «кечирүү», учур чак формасы – يَسْتَغْفِرُ (*йастагфару*) «кечирим сурап жатат».

اِسْتَأْذَنَ (*истагазана*) «уруксат суроо» – اَذِنَ (*гафара*) «уруксат берүү»;

اِسْتَفْهَمَ (*истафхама*) «түшүндүрүп коюуну суроо» – اَفْهَمَ (*афхама*) «түшүндүрүү»;

اِسْتَعْلَمَ (*истагалама*) «билдирип коюуну суроо» – اَعْلَمَ (*агалама*) «билдирип коюу»;

اِسْتَكْرَهَ (*истаксара*) «бир нерсени көп болуп берилүүсүн суроо» – اِسْتَكْرَهَ بِخَيْرِهِ (*истаксара би хайрихи*) «бирөөгө көптөгөн жакшылыктарды каалоо».

Баптардын эң негизги маанилери мына ушундай. Араб тилинде кыймыл-аракетти билдирген этиштердин баары мына ушул жогоруда айтып өткөн маанилерди билдирген баптардын моделинде гана түзүлөт. Тактап айтканда, ушул моделдерде келген араб сөзү, сөзсүз, этиш болууга тийиш. Араб тилинин бирден-бир өзгөчөлүгү да мына ушунда, алар бардык сөздөрдү кандайдыр бир модель (форма) аркылуу жасашат. Ошол модель аркылуу сөз затты, сапатты, санды, кыймыл-аракетти же ж.б.у.с., билдирип турганын даана айырмалай алабыз.

БИШКЕК ГУМАНИТАРДЫК УНИВЕРСИТЕТИНИН ЖАРЧЫСЫ

Эреже боюнча бардык этиштер ушул баптардын моделинде колдонушу керек. Этиштердин кээ бири бир бапта колдонулса, башка бапта колдонулбай калган учурлары да кезигет. Бирок, негизинен, этиштер ушул баптардын моделинде гана болоору анык. Баптардын өткөн, учур чактагы моделдери төмөндөгүчө болот.

Баптардын өткөн, учур чак формалары

Бап-тар	Өткөн чак	Учурчак	Бап-тар	Өткөн чак	Учурчак
II	فَعَلَ	يُفَعِّلُ	IX	إِنْفَعَلَ	يُفَعِّلُ
III	فَاعَلَ	يُفَاعِلُ	X	اسْتَفْعَلَ	يَسْتَفْعِلُ
IV	أَفْعَلَ	يُفْعِلُ	XI	إِفْعَالَ	يُفْعِلُ
V	تَفَعَّلَ	يَتَفَعَّلُ	XII	إِفْعَوْعَلَ	يُفْعَوْعِلُ
VI	تَفَاعَلَ	يَتَفَاعَلُ	XIII	إِفْعَوَّلَ	يُفْعَوِّلُ
VII	اِنْفَعَلَ	يَنْفَعِلُ	XIV	إِفْعَلَّلَ	يُفْعَلِّلُ
VIII	اِنْفَعَلَّ	يَنْفَعِلُّ	XV	إِفْعَلَّى	يُفْعَلِّي

Адабияттар

1. Аббас Хасан «Ан-нахву аль-ваафи», Толук грамматика.
2. Абдуль-Кадыр Абу Шариф жана Ибрахим ас-Сейид ж.б., Араб тили.
3. Абу Кадир Абу Шариф, Ибрахим ас-Саид ж.б., «Араб тили»
4. Абу Муса Илиса ибн Абдулазиз аль-Жузудия «Мукадимагу аль-Жузудиягу фин-нахви», Араб тилинин грамматикасы
5. Гранде Б.М. Курс арабской грамматики в сравнительно-историческом освещении.
6. Юсуф аль-Хумади Мухаммад, Мухаммад аль-Шанафи, Мухаммад Шакик «Аль-Кавайд аль-Асасияти фин-Нахви ва Сарф». Араб тилинин грамматикасы, морфологиясы